

**Определение № 285 от 16.04.2010 г. на ВКС по ч. т. д. № 235/2010 г., II т. о.,
ТК, докладчик съдията Росица Ковачева
чл. 418, вр. чл. 417, т. 6 ГПК**

Производството е по чл. 274, ал. 3 ГПК, образувано по частна жалба на "Ю" АД - гр. С. срещу Определение № 622 от 21.XII.2009 г. по ч. гр. д. № 5578/2009 г. на Видински окръжен съд, с което е потвърдено Разпореждане № 9* от 2.X.2009 г. по ч. гр. д. № 1627/2009 г. на Видински районен съд, с което е оставено без уважение заявлението на Банката за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист на основание чл. 418 вр. чл. 417, т. 6 ГПК срещу И. Ц. И. и А. Г. И. - двамата от гр. В. за сумата 50 000 лв. - част от отпуснат кредит с Договор за банков кредит № 542/21.XII.2000 г., сключен между "българска пощенска банка" АД и УС" ООД - гр. В., обезпечен с договорна ипотека, сключена с нот. акт № 102.н. д. № 626/2000 г. върху имот на УС" ООД - гр. В.. Жалоподателят излага съображения за неправилност на определението и поддържа, че е налице основание за допускане на касационно обжалване по чл. 280, ал. 1, т. 3 ГПК, тъй като липсва съдебна практика по разрешения съществен процесуалноправен въпрос: може ли Банката да се снабди със заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по реда на чл. 418 вр. чл. 417, т. 6 ГПК срещу ипотекарни дължници, присъдили имота след склоняване на ипотечния договор, който имот служи за обезпечение на кредитното задължение.

Ответниците по частната жалба И. Ц. И. и А. Г. И. - двамата от гр. В. не изразяват становища по основателността на искането за допускане на касационно обжалване, нито по съществото на жалбата.

Върховният касационен съд, Търговска колегия, второ отделение, като констатира, че обжалваното определение е въззвиво и с него е потвърдено разпореждането, с което е отказано да се издаде заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист, намира, че касационната жалба е допустима на основание чл. 274, ал. 3, т. 2 ГПК, подадена с в срок и е редовна.

За да потвърди разпореждането, с което е отказано да се издаде заповед за изпълнение срещу дължници И. Ц. И. и А. Г. И. - двамата от гр. В., въззвивият съд е прецел, че между Банката и УС" ООД - гр. В. е сключен на 21. XII. 2000 г. Договор за кредит за 200 000 лв. и кредитополучателят е ипотекирал недвижим имот, част от който впоследствие е прехвърлен на И. Ц. И. с нот. акт № 6 по и. д. № 524/2001 г. Направил е извод, че няма пречка Банката да поисква издаване на заповед за изпълнение и когато вземането се основава на ипотечен акт по чл. 173, ал. 3 ЗЗД, което може да стане въз основа на акт за вписване на ипотеката - въз основа на договора за ипотечен кредит със страни Банката и УС" ООД, поради което не следва да се уважи срещу посочените приобретатели на имота заявлението по чл. 418, вр. чл. 417, т. 6 ГПК.

Изложението от жалоподателя процесуален въпрос: може ли Банката да се снабди със заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по реда на чл. 418, вр. чл. 417, т. 6 ГПК срещу приобретатели на част от имота, който въз основа на договор за ипотека обезпечава договора за банков кредит с релевантен за делото, тъй като от него зависи изходът му.

Основателно с искането за допускане на касационно обжалване на основание чл. 280, ал. 1, т. 3 ГПК. Разпоредбата на чл. 173, ал. 3 ЗЗД е нова, създадена с § 23 от ПЗР на ГПК (Д. в. бр. 59/20.VII.2007 г.) и по приложението й няма установена съдебна практика. Със създаването на института на заповедното производство с ГПК (Д. в. бр. 59/2007 г.), с новата разпоредба на чл. 173, ал. 3 ЗЗД, при определени условия: ако вземането е за парична сума или за него е уговорена парична неустойка, законодателят е създал възможност кредитор, чието вземане е обезпечено с ипотека, да поисква издаване

на заповед за незабавно изпълнение по чл. 418 ГПК въз основа на акта за вписване на ипотеката.

Така заявителят може да иска заповед за изпълнение въз основа на документ, на основание чл. 417, ал. 2 ГПК, като Банка, както и на основание чл. 417, ал. 6 ГПК въз основа на акта за вписване на ипотеката, тъй като вземането е за парична сума, съгласно разпоредбата на чл. 173, ал. 3 ЗЗД.

Частната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА. От разпоредбата на чл. 173, ал. 3 ЗЗД не следва, че Банката може да се снабди със заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по реда на чл. 418 вр. чл. 417, ал. 6 ГПК срещу приобретателите на част от ипотекирания от кредитополучателя имот. Актът за вписване на ипотеката е въз основа на договора за ипотечен кредит със страни Банката и УС"ООД, поради което заповед за изпълнение по чл. 417, ал. 6 ГПК Банката може да иска срещу УС"ООД, но не и срещу лицата, на които е прехвърлен част от ипотекирания имот. Разпоредбата на чл. 173, ал. 3 ЗЗД разширява кръга на лицата, които могат да искат издаване заповед за изпълнение въз основа на документ, но не променя изискването на закона вземането да се основава на ипотечен акт, какъвто е сключен от Банката и кредитополучателя УС"ООД, който акт не касае приобретателите на част от имота - посочените в заявлението дължници И. и А. И., Учредената с пот. акт № 102/2000 г. от "С" ООД ипотека, е за обезщечие на отпуснатия на дружеството кредит и осигурява възможност кредиторът да се удовлетвори предпочтително от цената на ипотекирания имот, в чиято собственост да се намира той, съгласно разпоредбата на чл. 173, ал. 1 ЗЗД. Ипотеката следва имоти и независимо от последваната продажба, купувачът придобива имота, обременен с ипотечно право и кредиторът може да изнесе имота на публична продан и да се удовлетвори по предпочтение от първата му независимо кой е собственик след учредяването на ипотеката. Тъй като ипотекарният кредитор може да осъществи правото си за удовлетворяване на вземането си по предпочтение само по реда на принудителното изпълнение, той може да изнесе на публична продан имота и съгласно чл. 173, ал. 1 ГПК да се удовлетвори предпочтително пред всички други кредитори на дължника, но въз основа на договора за кредит със С. "ООД и вписаната договорна ипотека върху имота, служаща за обезщечие на кредита, не може да получи заповед за изпълнение срещу лица, чужди на договора за ипотека, обезпечаващи договора за кредит.

По изложените съображения правилно възвиняваният съд е потвърдил първоинстанционното определение, с което е отказано издаване на заповед за незабавно изпълнение, поради което Върховният касационен съд, Търговска колегия, второ отделение

ОПРЕДЕЛИ: ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на "Ю" АД - гр. С. срещу Определение № 622 от 21.XII.2009 г. по ч. гр. д. № 5578/2009 г. на Видински окръжен съд. Определението е окончателно.